

съ страстта. Страстта се прѣдставя въ очарователни краски и въ картини покрити съ набожень языкъ; тя прѣдставя мжжътъ като неприятель, а прѣльстителътъ като идолъ; тя отстранява образътъ на дѣцата — свидѣтели твърдѣ тѣжки, сждници неподкупими — защото тя добрѣ знае че майчинството ще нанесе на страстта едно неизбѣжно осжде-ние; тя осквернява божественното цѣломъдріе, и се вижда да има за лозинка безредната дума на прочутата Хелоиза: *Mallet esse tua meretrix quam imperatrix*. Най сетнѣ, слѣдъ като е откъснѣла за една минута душата отъ бездѣйствието и досадата, тя я втика въ една нова досада още по раздирающа — досадата послѣдвана отъ срамътъ и измамата. Заслужено наказание за всички онѣзи, които търсѣтъ щастіето далѣчь отъ тихитѣ чувствувания, въ буйната любовъ и въ опоението на утровнитѣ удоволствия!

Слѣдъ прѣдставяннето картината на семейството съмнѣвающе се отъ себе си, раскъсвано отъ досадата, раздирано отъ страстта, азъ могъ да ви прѣдставѣхъ още и семейството което осмива себе си, което крие подъ учтивата маска едно дълбоко равнодушие и по нѣкога една взаимна и съгласена невѣрность, което тайно изневѣрва начала които по вѣнъ явно исповѣдва и защищава, — съ една рѣчь, семейство което е жертва на иронията, равнодушието или лицемѣрието, плодъ, безсъмнѣнно, на чловѣчески развратъ, но развратъ благоприятствованъ и прибързанъ отъ едно скръбно съмнѣние (скептицизмъ).

Прѣдъ лицето на този съмнѣвающъ се духъ — явенъ или таенъ противникъ на се-